

להרוס את הבורגנות

לגביה, זוהי מלחמת-מיצוה. תוצאה ישירה מהשקפתה הקנאית, שאת הבורגנות - כפי שאני נראה לה - צריך לחסל ולהתחלק עם אנשי-המפלגה.

מכאן, הסיבה לדרישותיה המרקיעות-שחקים. חיסול הבורגנות אינו מליצה או עניין ערטיילאי. זה בא לידי ביטוי בעדותה של עוזרת-הבית, רחל לוי, שאמרה בבית-הדין, בשם האשה, שהיא, האשה, תתן רעל לבן שוקי, שישים לי בכוס, ואז היא תהיה אלמנה עשירה.

לית מאן דפליג שאשה זו, עם דחפיה כאלה, היא אשה מסוכנת לבעלה, שהדחף שלה לבעד ולהגשים את מזימותיה הוא פועל יוצא ומוחשי ממיטען השינאה ומתאוות-הבצע. כל קירבה אליה היא סיכון - ושומר נפשו ירחק.

לית מאן דפליג שאשה זו, עם דחפיה כאלה, היא אשה מסוכנת לבעלה, שהדחף שלה לבעד ולהגשים את מזימותיה הוא פועל יוצא ומוחשי ממיטען השינאה ומתאוות-הבצע. כל קירבה אליה היא סיכון - ושומר נפשו ירחק.

לית מאן דפליג שאשה זו, עם דחפיה כאלה, היא אשה מסוכנת לבעלה, שהדחף שלה לבעד ולהגשים את מזימותיה הוא פועל יוצא ומוחשי ממיטען השינאה ומתאוות-הבצע. כל קירבה אליה היא סיכון - ושומר נפשו ירחק.

לית מאן דפליג שאשה זו, עם דחפיה כאלה, היא אשה מסוכנת לבעלה, שהדחף שלה לבעד ולהגשים את מזימותיה הוא פועל יוצא ומוחשי ממיטען השינאה ומתאוות-הבצע. כל קירבה אליה היא סיכון - ושומר נפשו ירחק.

לית מאן דפליג שאשה זו, עם דחפיה כאלה, היא אשה מסוכנת לבעלה, שהדחף שלה לבעד ולהגשים את מזימותיה הוא פועל יוצא ומוחשי ממיטען השינאה ומתאוות-הבצע. כל קירבה אליה היא סיכון - ושומר נפשו ירחק.

בתיק פסק-הדין של בית-הדין הרבני העליון גילתה שולמית מיסמך שהיה לנגד עיני הדיינים, מבלי שלה ולפרקליטה היה ידוע על קיומו. הפרשה מצויה כעת בדיון בבג"ץ, בגלל החשד שהרבנים הכריעו נגדה בהשפעת המיסמך.

במיסמך זה, שהוא פניה לבית-הדין, מנגן שלמה גיבשטיין על כל דיעה קדומה אפשרית שניתן לייחס לרבנים, בנסיון לגייס אותם לצידו. גם עורך-הדין שלה לא יצא נקי מההשמעות.

כתב שלמה גיבשטיין: בכדי להבין מה מניע את האשה למלחמה חסרת-פשרות זו חייבים לדעת את הרקע הסובב אותה, והרקע הוא פוליטי מעמדי! עם כל התמיהה שהדבר יכול לעורר - כי מה לפוליטיקה ולחיסים עם אשה?

ואכן, זו אשה שכולה פוליטיקה ומזימות. האשה היא קומוניסטית בעלת השקפות קיצוניות וארסיות ביותר, שונאת ישראל ברמ"ח אבריה, אנטי-מימסדית, אנטי-דתית הרפה ונטע זו ועיון למדינת-ישראל.

בשנת 1963 נסעה לרוסיה והתקבלה על-ידי גורמים ממשלתיים, ולא חדלה שם מלהשמיץ את המדינה, וברוסיה כידוע אין מתירים לאזרח ישראלי להיכנס, אלא למי שהרוסים חושבים לקומוניסט נאמן.

לאחר נישואיה בשנת 1966 נקראנו למישרד-הביטחון ושם נאמר לי, בנוכחותה, על עניין ההשמעה ברוסיה ושרואים אותה כסיכון ביטחוני. בארץ היא קשורה עם גורמים קומוניסטיים, ביניהם ערבים, שנתנו לה תמיכה במלחמתה נגדי.

מגדיל לעשות עורך-דין קומוניסטי ידוע שעד היום מסייע לה בעיתונות, אינפורמציה, בילוש וכו', ובעבר מימן עבורה מישפטים על בסיס של אחוזה. הוא גם זה שענימו תיכונה את הגירושין, ועד היום משלמת לו תמלוגים מכל סכום שמקבלת.

מה הם לא ניסו לעשות לי? ניסו להעליל עליי שאני חולת-נפש, שאני מפוזר צ'קים ללא כסיו, שאני אם חסרת-אחריות, היא אומרת על בעלה ושני גיסי, חנניה ובצלאל המנוח. חנניה אצל שלושתם היה שאחד האחים מחויב בקופה המישפחתית ברוטציה, והיה מקציב לנשים של השלושה לפי צורכי הבית - כפי שהוא החליט, כמו בקיבוץ, כמיכול.

ברוך-כבוד, בצלאל החזיק בקופה. הוא היה האח הבכור. לסטלה, אשתו הקודמת, היה נותן מעט, כי לא היו לה ילדים. האח הצעיר חנניה ואשתו בלה היו מקבלים הרבה, כי יש להם הרבה ילדים.

לי סירבו בהתחלה לתת, כי עברתי כמורה. אמרו לי שהשכורת שלי צריכה להספיק לשלמה ולי. אחרי-כך, כשהפסקתי לעבוד, אחרי הלירות, בצלאל התחיל להפקיד בחש"ב הון הבנק שלי סכום צנוע ככל חורש. ואז, כשהתחיל הסיכסוך בני לבין שלמה, הם ניסו לסבך אותי בצ'קים ללא כסיו - שיקרו לי שהכסף נכנס לבנק, חיכו שאשלם בצ'קים ואז חגגו כשהתברר שאין להם כסיו.

יעקב אגם, גיסי האחר, היה עד לנסיון הזה להפיל אותי כפת. הוא היה

של בית-הדין הגדול לעירועים, בראשות הרב הראשי שלמה אליהו, הראשוני-לציון. הרבנים קיבלו את עמדתו של הבעל. הם קבעו ששלמה יתן לה גט, שעליה לפנות מיד את הקוטג', שימכר, ושתמורתו יקנה של-מה לשולמית ולבנם, שוקי, דירת-שלושה-חדרים ויעניק לה עוד 20 אלף דולר.

כשהגיע פסק-הדין לידי שולמית ופרקליטה, מרדכי שורר, הם לא האמינו למראה עיניהם. לפסק-הדין צורף מיכתב של הבעל, שאותו הם לא ראו מעולם, ושמיני ההשמעות שבו לא היתה להם ההזדמנות להתנגד.

בכתב-השמעה חסרת-קרים, טען הבעל שאשתו היא "קומוניסטית, בע"ל השקפות אנטי-דתיות וחברים ערבים, נטע זר ועיון במדינת-ישראל", שכל כוונתה היא "להרוס את הבורגנות", וכי גם פרקליטה הוא "קומוניסט". ביטויים וחרפות היכולים בקלות לקומם ולהטית נגדה כל רב מצוי (ראה מסורת).

שולמית ופרקליטה מעלים את הסברה כי הרבנים עיינו היטב במיכתב, בטרם כתבו את פסק-הדין, וכי תוכנו השפיע על החלטתם. לכל הריעות, אין זה הליך שיפוטי הוגן.

שולמית גיבשטיין כמורה צעירה (1962). שלא יכנסו לי זבובים ופרפרים לראש!

נוכח כשהרגיעו אותי שבבנק שלי יש כסף, כביכול". באחד הריונים בבית-הדין הרבני הגיש הבעל תעודה רפואית, שלפיה שולמית מעורערת כנפשה.

"כשבני הבכור, שוקי, היה בן 10, התברר לנו שהוא קצת עצבני. הלכנו איתו לרופא, הר"ר יואל מוג'ה, הרופא דיבר איתי מעט, שאל אותי איך היו ההריון והלידה, אם הינקתי או לא. השיחה נמשכה כדיוק חמש דקות. אחרי-כך נכנס אליו הילד.

"אחרי כמה שנים, כשכבר היינו כהליכים, הופיע פיתאום הפסיכיאטר הזה, שכבר שכחתי את קיומו, והגיש ברבנות תעודה ארוכה ומפורטת, שקבעה שאני חולת-נפש".

מאוחר יותר הורשע הרופא ברופא בבית-המישפט, בפרשה אחרת, כמתן תעודה רפואית כוזבת תמורת תשלום.

שולמית מיהרה לשני מומחים אחרים, פסיכיאטר ופסיכולוגית קלינית, עברה מיבדקים וקיבלה תעודות שבהן חותמת-הפוכה. התוצאה: בניגוד לכל גיסייה, מחזיקה היום שולמית בתעודות המוכיחות את שפיות-דעתה.

כתב הר"ר משה זוהר, פסיכיאטר מחיפה: "למרות החיים הטראומטיים הקשים, במיוחד בשנים האחרונות, שמרה הגב' גיבשטיין על איוון נפשי

לכן מיהרה שולמית ושוור להגיש לבג"ץ עתירה נגד בית-הדין הרבני העליון, בדרישה לבטל את פסק-הדין.

תעודה פסיכיאטרית

ב"עלי טוען שאני קומוניסטית", אומרת שולמית, "והסיגנון הזה לא חדש בשבילי. במישפחת גיבשטיין, כל מי שלא מוצא חן בעיניהם הוא קומוניסט. את הוועדה-הפועל של ההסתדרות הם מכנים 'הקרמלין', ואי-פילו הליכוד הוא בעיניהם שמאלי מדי. כשאחד משרייה-ליכוד מרגיז אותם, הם קוראים גם לו קומוניסט. כך הם מדברים בבית. אז מעניין איך חנניה רוצה עכשיו להיות חברי-כנסת, מטעם אותם קומוניסטים בליכוד."

שולמית, כבת 50, מתנסחת היטב, מדברת עברית טובה ורהוטה ובצורה מסודרת. אינה קופצת מעניין לעניין ומשתדלת לשלום בריגשותיה.

רק מפעם לפעם צצה דרימה בעיניה הירוקות. אותה המתח שבו היא חיה ושנות המאבקים המרים השאירו רישו מם בפניה.

הסיפור שבפיה זורה אור מעניין על אחת המישפחות עתירות-הנכסם בארץ.

"לתת לה קופסה!"

שלמה גיבשטיין צוחק. "היא טוענת שאין לה מה לאכול, שהיא זקוקה למגבית! אני הייתי נותן לה קופסה ביד, שתסתובב ברחוב לאסוף כסף. היא יודעת לשחק יפה מאוד את התפקיד.

"ודאי שהיא קומוניסטית. אני נסעתי לרוסיה! היא נסעה לרוסיה! ועוד קיבלו אותה שם בברחים. תנסה אתה לנסוע לרוסיה, אם אתה לא קומוניסט. תשאל את אמנון זיכרוני אם היא לא קומוניסטית.

"שתגיד על המישפחה שלנו מה שהיא רוצה", אומר שלמה גיבשטיין, "ממלא בדברים שבאמת חשובים יחליט בית-המישפט. כל השאר זה סתם טשויות."

מיני חוטים. אחרי שגיליתי גם אצלי בבית חוטים, שהובילו למגירה של בעלי, למיקרופון שהקליט את מה (המשך בעמוד 31) ג'ורדא נוימן ■

"על גיסי, יהודית, הנמצאת איתם בסכסוך, צחקו תמיד שהיא חסרנית, שהיא בטוחה שמאזינים לה לטלפון, שהיא מתלוננת ששותלים בביתה כל

והצליחה להתגבר, ברוב המיקרים. בכוחות עצמה, על כל המשברים. למרות הקשיים, הצליחה לגרל את שני בניה, לחנכם ולטפחם. לדעתי אין לקבוע אצלה מופרעות נפשית כלשהי..."

"הנברקת מודאגת לגבי עתידה, אך בטוחה שכסופו של דבר הצדק ינצח, והיא וילדיה יקבלו את המגיע להם. אין בה שינאה כלפי בעלה, ולעיתים מתעורר הרושם שהיא אפילו מרחמת עליו..."

שולמית: "גיסי, חנניה, עומד מאחורי כל הצעדים של בעלי. שלמה תלוי בו מאוד, ומושפע ממנו בכל דבר."

הבן, שוקי (20): "רודי חנניה מתערב נגרנו בכל מקום. הוא מאיים, מנסה למנוע פירסומים בעניין, ואומר שאמי לא תקבל מהם פרוטה - כשהוא מתכוון לרכוש ששייך גם לאבי. הוא מתנהג כאילו הוא זה שמתגרש מאמא שלי, ולא אבי."

שולמית: "חנניה נוהג להעליל על כל יריביו שהם חולי-נפש, הוא אמר זאת אפילו על חוקר-מישטרה שחקר אותו בקשר לפרשיית-שוחר, הקשורה במנוי-חינם לקאנטרי-קלאב בראשון.

בית המריבה ברמת-השרון. להתרחק מראשון-לציון ומהגיסים

יעקב אגם, שלמה, בלה, כלילה, חנניה גיבשטיין והילדים. האשה היא מן אוטומאט שמכניסים בחוכו אסימן